Viatges d'estudis: més que diversió

written by Daniel Martínez | 25 de July de 2023

Arran de llegir l'article "*Education Outside the Classroom*" d'EERA i la recent publicació en aquest mateix diari sobre la recomanació de Harvard sobre aprenentatge continu, no he pogut evitar arribar a una reflexió sobre els viatges de final de curs que es plantegen als centres educatius.

Sens dubte, sol tractar-se de viatges eminentment lúdics, de diversos dies de durada, i que solen suposar tant una important inversió econòmica de la família com el període de temps més llarg de convivència contínua de l'alumnat i professorat. Per tant, parlem d'una oportunitat única per a obtindre una experiència educativa de gran impacte i durabilitat sempre que hi haja una organització didàctica de l'activitat que propicie un aprenentatge obert, lliure però supervisat.

Més enllà de l'aspecte lúdic i divertit d'un viatge amb companys i companyes, és interessant valorar com es realitzarà abans, durant i després per a obtindre **uns resultats d'aprenentatge i consolidació que són incomparables** i difícils d'aconseguir d'una altra manera.

Permeteu-me compartir una experiència pròpia: durant un curs acadèmic vam estar treballant diferents estils artístics a l'assignatura "Arts" amb alumnat de sisé: la

biografia dels autors, vam replicar les obres principals… i vam escollir obres disposades a la *National Gallery* de Londres perquè en acabar el curs vam anar a visitar la capital britànica. **En parelles havien preparat una presentació de cadascuna de les obres treballades i ho van exposar a la pròpia galeria tant per als seus companys i companyes com per a la resta d'assistents al museu**, mig en anglès, mig en castellà!

El museu ens va felicitar per l'activitat que acabava fins i tot en aplaudiments.

Doncs bé, davant del *London Eye*, *Tower of London*, *Hamleys* o qualsevol altra visita que vam poder fer i que, a priori, podria resultar més atractiva per a joves de 12 anys, va resultar que l'avaluació final que van fer indicava que **l'activitat més impactant havia sigut poder vore els Gira-sols de Van Gogh en persona o la Venus de l'espill de Velázquez**.

Encara aquests alumnes em recorden aquella visita de més de sis hores i com s'emocionaven en apreciar l'art que havien estudiat durant tot l'any. Algunes llàgrimes es van arribar a apreciar.

Alumnat modèlic? Més aviat una organització educativa necessària per a un viatge de final de curs tan impactant com un parc d'atraccions.

[Imatges: Public Domain / Pexels]